

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — »
Negyedévre . . . 2 — 50 »
Egy hóra . . . — 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
Dová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felműzölások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A lyukas tető.

Pécs, 1899. november 11.

Van nekünk egy törvényünk, a melyet a Magyarországon 32 év óta uralkodó párt megváltozhatatlan alaptörvénynek hirdetett mindig, s amely világosan rendeli, hogy Magyarország az uralkodó többi örökös tartományával bármiféle közös viszonyokra nézve csak azon országok *alkotmányos képviselőivel* léphet érintkezésbe. Van azután az emberi józan észnek is egy örökérvényű törvénye, amely azt mondja, hogy valakivel közösségre csak kétoldalu szerződéssel lehet lépni s ez csak úgy jöhet létre, ha mindkét fél között az akaratgyezés a közösség föltételeire nézve joghatályosan létesült.

A tételes törvényhozás és a józan logika eme törvényeinek a nyakát tekerte ki a magyar törvényhozás, mikor a gazdasági kiegyezés összes kérdéseit Ausztria alkotmányos képviselőjének mellőzésével, pusztán az osztrák kormányval kötött kiegyezés alapján rendezte s a közösséget minden irányban *egyoldalú intézkedéssel* tartotta fenn.

Erre aztán azt mondták a mi böles államférfiaink, hogy *a kiegyezést szerencsésen tető alá hozták*, amely tető azt minden fenyegető veszedelem ellen biztosan meg fogja védeni.

Nem hallgattak ők az ellenzék intő szózatára, amely mindig azt hangoztatta, hogy ne bizzák az ország összes anyagi érdekeit az olyan tetőre, a melyet az első szellő át fog lyukasztani, a fenyegető vihar kitörése pedig végkép el fog sodorni helyéről.

S ime az ellenzéknek igaza van, mert még nincs is tető alatt az egész kiegyezés, hisz annak ránk nézve legértékesebb része, az átutalásról szóló rendelkezés még a 14. §. segélyével sincsen dekretálva Ausztriában, máris tátongó lyukat kapott, pedig a parlamenti vihar csak ezután fog még rázúdulni.

Egy öttagu bizottság, az államadósággal ellenőrzésére kiküldött bizottság ütötte rajta azt a félelmetes lyukat, mikor a bankkegyezmény értelmében a közös banknak kiszolgáltatandó 59 millió forint arany kiadását megtagadta, megtagadta pedig azazal a megokolással, hogy a 14. §. alapján dekretált bankkegyezményt érvényesnek el nem ismerheti.

Ime tehát alig nyílt alkalmá annak az alkotmányos képviselőnek, amely egyedül hivatott a gazdasági közösségre nézve velünk egyességet kötni, a parlamentnek egyik bizottsága révén ítéletet mondani a gazdasági kiegyezés rendezésének módja felől, máris oly hatalmas vetőt kiált a törvény és józan logika megsértése ellen, amely Széll Kálmán nyilatkozata szerint is *képes megdönteni minden megállapodásunkat, melyet az osztrák kormányval kötöttünk.*

Itt nem használ a parlament szétkergetése, az alkotmány szükségparagrafusával való visszaélés, mert a kasszakulcs a parlamenti bizottság kezében van, ennek ellenzése mellett tehát az osztrák kormány a viszonyosságnak, mely az 59 milliónyi arany kiszolgáltatását követeli, nem tehet eleget, ha csak a kassza föltörésére nem vetemedik, amit pedig még az osztrák állapotok mellett is lehetetlennek kell tartanunk. Hogy pedig a viszonyosságnak bármely részben való megsértése milyen következményeket von maga után, arról már disputálni sem lehet, mert azt félreérthetetlen világossággal megmondja a mi törvényünk, a melylyel egyoldalú rendelkezésünk érvényét Ausztriában biztosítani akartuk, de a melylyel tulajdonképpen azt biztosítottuk, hogy az a rendelkezés minálunk se legyen életbeléptethető, mert a viszonyosság megsértése előre látható volt.

Széll Kálmán ugyan a magyar államférfiak páratlan bonhomijával kijelentette egy újságíró előtt, hogy az osztrák parlamenti bizottság határozatát *egyelőre még nem tekinti a viszonyosság megsértésének,*

de ha tekintetbe vesszük ennek a nézetnek a megokolását s az abban kifejezésre jutó reménység gyöngye voltát, bizony arra a meggyőződésre kell jutnunk, hogy csakhamar be fog következni az az idő, mikor a magyar kormány is kénytelen lesz bevallani, hogy a viszonyosság tényleg meg van sértve.

Azt mondja ugyanis Széll Kálmán, hogy mi nem a parlamenttel, hanem a kormányval kötöttünk szerződést és ennek a szerződésnek az osztrák kormány kell, hogy érvényt szerezzen. No lám, mi eddig azt hittük, hogy a kiegyezésnek legfőbb gyöngeségét képezi az, miszerint törvényellenesen nem az osztrák parlamenttel lett megkötve, s ime most Széll Kálmán ezt legfőbb erősségének tekinti.

Eddig azt hirdették, hogy a kiegyezés törvényes formájától azért lehetett eltekinteni, mert az tulajdonképpen megegyezik az osztrák parlament akaratával, amely azonban az obstrukció miatt nem nyilatkozhatik meg törvényes módon. Most pedig, mikor kitünik, hogy a parlament többsége elítéli a kiegyezés törvénytelen életbeléptetését, amit bizonyít a 14. §. fölötti multkori parlamenti szavazás és a mostani bizottsági határozat, akkor előáll a magyar kormányelnök s kijelenti, hogy neki az osztrák parlament Hekuba, ő a kormányval szerződött s csak ettől követeli, hogy a szerződésnek érvényt szerezzen.

Hogy ezt miként teszi az osztrák kormány, ahhoz semmi köze, mégis szolgál erre nézve is némi jótanácscsal. Nyujtszon be a kormány a Reichsrathhoz törvényjavaslatot az aranykészlet kiszolgáltatásáról; minthogy azonban a Reichsrath hangulatából ítélve ez nagyon kockázatos vállalkozás lenne, mindjárt ajánl egy más módot is, mikor utal arra, hogy az osztrák alkotmány értelmében császári rendeletek mindaddig törvényerővel bírnak, míg azok fölött a parlament nem döntött, a minek konzekvenciája az lenne, hogy az osztrák

F. é. november hó 16. és 17-én

lesz a magy. kir. Szab. Osztálysorsjáték V. sorsjáték I. osztályának huzása.

100.000 sorsjegy közül 50.000 db. huzatik ki nyereménnyel és legszerencsésebb esetben a legnagyobb nyeremény

EGY MILLIÓ KORONA.

Egészen 13,160.000 korona nyeremény kerül ezen sorsjáték folyamán kifizetésre és a játékterv most is oly gazdag nyereményesélyekkel bír, mint az előbbi sorsjátékban. Főelárusításom, mely már számos nagy nyereményt fizetett ki, most is felhívást intéz a játékban való résztvételre és az I. osztály sorsjegyek árai a következők:

$\frac{1}{1} = 6$ frt, $\frac{1}{2} = 3$ frt, $\frac{1}{4} = 1\frac{1}{2}$ frt, $\frac{1}{8} = 75$ kr.

A rendeléseket kérem az összegnek beküldése mellett postautalványon eszközölni. Hivatalos tervezetet minden résztvevőnek ingyen küldök.

TELEKI ZSIGMOND

a magy. kir. Szab. Osztálysorsjáték főelárusítója Pécssett.

A magyar, német és horvát nyelvet szóban és írásban értő, irodai teendőkben jártas egyén, szerény feltételek mellett

irodai alkalmazást

keres az estéli órákra.

Czím: „3964 S.“ a kiadóhivatalban.

Egy teljesen felszerelt és berendezett

jó pincze

800 hect. hordóval bérbeadandó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Köhögőknek

legajánlatosabb a

Kayser-féle mell-cukorka.

2480 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány a legnagyobb mértékben igazolja, hogy köhögéskor, rekedtségnél, meghűlésnél és elnyálkásodásnál utolérhetetlen szer.

1 csomag ára 20 kr.

Biztos siker

étvágytalanság, gyomorfájás és gyomorrontás esetén a Kayser-féle

bors-caramell.

Eredeti csomagokban 20 kr-ával

Benczenleltner Sándor cukrász-üzletében Pécsen.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsen, országút 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
 ongora kereszt hurokkal
 ongora öntött kerettel
 ongora vashangolókkal
 ongora kereszt hangfogókkal
 ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

27134. sz.

1899.

Hirdetmény.

A pécsi kir. táblánál szükséges és 1803 frt 20 krral előirányzott

átalakítási munkák

biztosítása iránt Pécs város gazd. tanácstermében 1899. évi november hó 14-én délelőtt 9 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 100 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1899. évi november hó 13-án déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert János g. tanácsnoknál betekintheők. Pécsen, 1899. évi november hó 10-én.

A város Tanácsa.

8294. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMEYNY.

Ó-Bánya községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a felszólítással tételik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi május hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi május hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi május hó 20-ik napjáig** bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsváradi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, 1899. október hó 30-án.

Schill

kir. járásbíró.

Előfizetési árak:
 Égész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy óra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény in-
 tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

A lyukas tető.

Pécs, 1899. november 11.

Van nekünk egy törvényünk, a melyet a Magyarországon 32 év óta uralkodó párt megváltozhatatlan alaptörvénynek hirdetett mindig, s amely világosan rendeli, hogy Magyarország az uralkodó többi örökös tartományaival bármiféle közös viszonyokra nézve csak azon országok *alkotmányos képviselőivel* léphet érintkezésbe. Van azután az emberi józan észnek is egy örökérvényű törvénye, amely azt mondja, hogy valakivel közösségre csak kétoldalu szerződéssel lehet lépni s ez csak úgy jöhet létre, ha mindkét fél között az akarategyezés a közösség föltételeire nézve joghatályosan létesült.

A tételes törvényhozás és a józan logika eme törvényeinek a nyakát tekerte ki a magyar törvényhozás, mikor a gazdasági kiegyezés összes kérdéseit Ausztria alkotmányos képviselőinek mellőzésével, pusztán az osztrák kormányval kötött kiegyezés alapján rendezte s a közösséget minden irányban *egyoldalú intézkedéssel* tartotta fenn.

Erre aztán azt mondták a mi böles államférfiaink, hogy *a kiegyezést szerencsésen tető alá hozzák*, amely tető azt minden fenyegető veszedelem ellen biztosan meg fogja védeni.

Nem hallgattak ők az ellenzék intó szavataira, amely mindig azt hangoztatta, hogy ne bizzák az ország összes anyagi érdekeit az olyan tetőre, a melyet az első szellő át fog lyukasztani, a fenyegető vihar kitörése pedig végkép el fog sodorni helyéről.

S ime az ellenzéknek igaza van, mert még nincs is tető alatt az egész kiegyezés, hisz annak ránk nézve legértékesebb része, az átutalásról szóló rendelkezés még a 14. §. segélyével sincsen dekretálva Ausztriában, máris tátongó lyukat kapott, pedig a parlamenti vihar csak ezután fog még rázúdulni.

Egy öttagu bizottság, az államadósággal ellenőrzésére kiküldött bizottság ütötte rajta azt a félelmetes lyukat, mikor a bankkegyezmény értelmében a közös banknak kiszolgáltatandó 59 millió forint arany kiadását megtagadta, megtagadta pedig azazal a megokolással, hogy a 14. §. alapján dekretált bankkegyezményt érvényesnek el nem ismerheti.

Ime tehát alig nyilott alkalma annak az alkotmányos képviselőnek, amely egyedül hivatott a gazdasági közösségre nézve velünk egyességet kötni, a parlamentnek egyik bizottsága révén ítéletet mondani a gazdasági kiegyezés rendezésének módja felől, máris oly hatalmas vetőt kiált a törvény és józan logika megsértése ellen, amely Széll Kálmán nyilatkozata szerint is *képes megdönteni minden megállapodásunkat, melyet az osztrák kormányval kötöttünk.*

Itt nem használ a parlament szétkergetése, az alkotmány szükségparagrafusával való visszaélés, mert a kasszakulcs a parlamenti bizottság kezében van, ennek ellenzése mellett tehát az osztrák kormány a viszonyosságnak, mely az 59 milliónyi arany kiszolgáltatását követeli, nem tehet eleget, ha csak a kassza föltörésére nem vetemedik, amit pedig még az osztrák állapotok mellett is lehetetlennek kell tartanunk. Hogy pedig a viszonyosságnak bármely részben való megsértése milyen következményeket von maga után, arról már disputálni sem lehet, mert azt félreérthetetlen világossággal megmondja a mi törvényünk, a melylyel egyoldalú rendelkezésünk érvényét Ausztriában biztosítani akartuk, de a melylyel tulajdonképpen azt biztosítottuk, hogy az a rendelkezés minálunk se legyen életbeléptethető, mert a viszonyosság megsértése előre látható volt.

Széll Kálmán ugyan a magyar államférfiak páratlan bonhomijával kijelentette egy újságíró előtt, hogy az osztrák parlamenti bizottság határozatát *egyelőre még* nem tekinti a viszonyosság megsértésének,

de ha tekintetbe vesszük ennek a nézetnek a megokolását s az abban kifejezésre jutó reménység gyöngye voltát, bizony arra a meggyőződésre kell jutnunk, hogy csakhamar be fog következni az az idő, mikor a magyar kormány is kénytelen lesz bevallani, hogy a viszonyosság tényleg meg van sértve.

Azt mondja ugyanis Széll Kálmán, hogy mi nem a parlamenttel, hanem a kormányval kötöttünk szerződést és ennek a szerződésnek az osztrák kormány kell, hogy érvényt szerezzen. No lám, mi eddig azt hittük, hogy a kiegyezésnek legfőbb gyöngységét képezi az, miszerint törvényellenesen nem az osztrák parlamenttel lett megkötve, s ime most Széll Kálmán ezt legfőbb erősségének tekinti.

Eddig azt hirdették, hogy a kiegyezés törvényes formájától azért lehetett eltekinteni, mert az tulajdonképpen megegyezik az osztrák parlament akaratával, amely azonban az obstrukció miatt nem nyilatkozhatik meg törvényes módon. Most pedig, mikor kitűnik, hogy a parlament többsége elítéli a kiegyezés törvénytelen életbeléptetését, amit bizonyít a 14. §. fölötti multkori parlamenti szavazás és a mostani bizottsági határozat, akkor előáll a magyar kormányelnök s kijelenti, hogy neki az osztrák parlament Hekuba, ő a kormányval szerződött s csak ettől követeli, hogy a szerződésnek érvényt szerezzen.

Hogy ezt miként teszi az osztrák kormány, ahhoz semmi köze, mégis szolgál erre nézve is némi jótanácscsal. Nyujtson be a kormány a Reichsrathhoz törvényjavaslatot az aranykészlet kiszolgáltatásáról; minthogy azonban a Reichsrath hangulatából ítélve ez nagyon kockázatos vállalkozás lenne, mindjárt ajánl egy más módot is, mikor utal arra, hogy az osztrák alkotmány értelmében császári rendeletek mindaddig törvényerővel bírnak, míg azok fölött a parlament nem döntött, a minek konzekvenciája az lenne, hogy az osztrák

F. é. november hó 16. és 17-én

lesz a magy. kir. Szab. Osztályosorsjáték V. sorsjáték I. osztályának huzása.

100.000 sorsjegy közül 50.000 db. huzatik ki nyereménnyel és legszerencsésebb esetben a legnagyobb nyeremény

EGY MILLIÓ KORONA.

Egészen 13.160.000 korona nyeremény kerül ezen sorsjáték folyamán kifizetésre és a játékterv most is oly gazdag nyereményekkel bír, mint az előbbi sorsjátékban. Főelárusításom, mely már számos nagy nyereményt fizetett ki, most is felhívást intéz a játékban való résztvételre és az I. osztályú sorsjegyek árai a következők:

$\frac{1}{1} = 6$ frt, $\frac{1}{2} = 3$ frt, $\frac{1}{4} = 1\frac{1}{2}$ frt, $\frac{1}{8} = 75$ kr.

A rendeléseket kérem az összegnek beküldése mellett postautalványon eszközölni. Hivatalos tervezetet minden résztvevőnek ingyen küldök.

TELEKI ZSIGMOND

a magy. kir. Szab. Osztályosorsjáték főelárusítója Pécsen.

kormány az ellenőrző bizottság határozatát egyszerűen érvénytelennek nyilvánítsa.

Hogy azonban ez egyszerű hatalmi erőszak lenne, az iránt alig lehet kétség, mert bizony az osztrák alkotmány azoknak a törvényerejű császári rendeleteknek megszabja a törvényes korlátait, mikor kizárja azok alkalmazását közös vonatkozású ügyekre és a kincstár megterhelésére. Már pedig a gazdasági és bankközösség rendezése csak közös ügy s az 59 millió aranyforint kiszolgáltatása sem az államkincstár gyarapítását jelenti. Vagy talán úgy okoskodnak, hogy ez a kincstárnak nem megterhelése, hanem megkönnyítése?! Ilyen operettszerű gondolkodást azonban nem lehet egy Széll Kálmántól föltételezni.

Annak a bizottsági határozatnak tehát az a legnagyobb horderejű következése, hogy az osztrák kormánynak be van vágva végleg az útja a császári rendeletekkel való taktikázásban. Most már nem kergetheti pokolba a parlamentet abban a pillanatban, mikor a sor a rendeletek fölötti döntésre kerül, hanem kénytelen lesz már egyszer tényleg be is várni ezt a döntést.

Hogy pedig ez éppenséggel nem lesz kedvező a rendeletileg életbeléptetett kiegyezésre nézve, az iránt megint nem lehet kétségeskedni, mert ugyan ki remélhetné, hogy a Reichsrath elfogadja azt a kiegyezést, a melynek ugy lényege, mint érvényesülési formája ellen a legnagyobb fokú animozitást tapasztaljuk egész Ausztriában.

Az a kérdés azonban, hogy a kiegyezési rendeleteknek parlamenti visszavetése esetén érvényesülni fog-e a magyar törvény, mely a gazdasági közösség megszüntetését rendeli, más lapra tartozik s nekünk az a meggyőződésünk, hogy ez megtörténni semmi esetre sem fog.

Mert ha száz törvény rendeli is, gazdasági önállóságot Bécsből Magyarország-

nak engedélyezni nem fognak s azért megint a magyar törvényhozás fogja beadni a derekát olyan kiegyezés elfogadásával, a milyen az osztrák kizsákmányoló törekvéseknek az eddiginél is jobban kedvez, a melynek elfogadására tehát az osztrák parlament is hajlandó lesz.

Öngyilkosjelölt gazdatiszt.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. november 11.

Ismét áldozata van a szerelemnek. Régi dolog ez, mely mégis örökké új marad, mert hiszen a meddig a világ világ marad, addig örökké lesznek reménytelen szerelmesek, kik jobbnak látják a halálban keresni enyhülést szívük égető fájdalmára, mintsem tovább élni azzal a tudattal, hogy szeretnek valakit, a ki úgy sem lehet soha az övék.

Az öngyilkosokról hivatalos komolysággal vezetett gyászos statisztikának jókora részét képezik ama öngyilkosok, kiket a szerelem kergetett sirjukba s annak a statisztikának számadatait szaporította a napokban egy fiatal ember, ki most a kórágyon vergődik élet és halál között s kinek lelkéből nem törődik ki a csalódás pokoli fájdalma addig, a mig meggyőzött szíve utolsót nem dobban, mig el nem száll kebléből az utolsó lehelet.

Aránylag fiatal, szép reményekre jogosított legény a súlyos beteg. Gazdatiszt volt s mint ilyen méltán tekinthetett szét a vidék leányos házai közt, hogy kiválaszsa magának azt, kit megalapítandó családi tűzhelyének királynőjévé akart tenni. Nem sokáig kellett keresnie, csakhamar talált egy fiatal leányt, a kit megszeretett, akit feleségévé akart tenni s akiért most ott szenved a magányos rideg kórágyon.

Már ott tartottak a fiatal szerelmesek, hogy a gazdatiszt megkérte a szép leány kezét s ez volt a szerelmi tragédiának utolsó felvonása. A leány szülei megalapították leányuk kezét. Ki tudja miért? Tán a szülők féltő gondja indította őket arra, mely a leányuknak minél jobb férjet szeretne, tán a nyelvtölgető pletyka rágalmait tették előttük ellenszenvenessé

a kérőt, elég az hozzá, kimondták a határozatot, mely ellen nincs felelősség, melylyel szemben nem létezik magasabb fórum, csak az, a melyet a fiatalember választott — a hova menekülni akart fájdalmi elől.

A szerencsétlen fiatalember végzetes tetteinek részleteiről tudósítónk az alábbiakban számol be:

A napokban történt, hogy a hegyhátai járásban levő zobáki erdőben az erdőn keresztül haladó néhány cigányasszony az egyik fa tövében egy elalélt fiatalemberre akadt, ki ruhája után itélve az intelligensebb osztályhoz tartozott.

Azon hiszemben, hogy holt emberrel van dolguk, ijedtükben értesítették az erdőben foglalatostkodó favágókat, kik aztán közelebről vizsgálták meg a földön heverő fiatalembert, ki a legelső érintésre fájdalmasan nyögni kezdett.

A nagybeteg fiatalembert feltették egy kocsira s bevitték Varga községbe, ahol a behozott embert azonnal felismerték.

Fenyvesy József gazdatiszt volt az illető. Azonnal értesítették az esetről a községi orvost, ki a beteg megvizsgálása után konstata, hogy Fenyvesy mérgezés áldozata. Ellenmérget adtak be neki, miáltal a megmérgezett ember kissé magához tért s elmondta, hogy ő maga öngyilkossági szándékból vett be kékkő-és gyufaoldatot s hogy mielőtt megtalálták, már két nap óta étlen-szomjan, a maró méreggel a gyomrában, hevert ama fa tövében, mely alatt megtalálták. S valóban csak a fiatalember szívós fizikumának köszönhető, hogy az erős mérge nem tudta hirtelen megölni.

Alig tért magához a beteg s alig rázták le magukról az emberek az első meglepetés kellemetlen érzését, találgatni kezdtek, hogy mi vihette a közszeretben állott fiatal gazdatisztet az öngyilkosság gondolatára?

A kérdés fel volt téve s csakhamar akadtak emberek, kik határozottan állították, hogy Fenyvesy Józsefet a szerelem készítette az öngyilkosságra. Azt beszélték, hogy a fiatal gazdatiszt egy hosszuhetényi szép leánynak udvarolt, sőt a napokban meg is kérte a leány kezét, de kosarat kapott a szülőtől. Ez vitte őt a kétségbeesésbe.

S valóban ez alkalommal nem tévedtek az emberek, mert maga a halálra szánt fiatalember is azt vallotta kihallgatásakor, hogy

az aranszabadsága) bejött a redakcióba. Ez még nem minden. Az az ur, a ki bejött a redakcióba, kezdte kotorászni a zsebeit. Először a jobbikat, azután a bal. Nem tudtuk, hogy mi legyen a célja és figyeltünk.

— Ejnye, ejnye, — csóváltatta a fejét az az ur, — pedig biztosan tudom, hogy nem a kabátzsebembe tettem, hanem a mellényzsebembe. Riktig, hogy itt van.

Ezzel akként, mint a halászok szoktak a vizben, mélyen bele lapátolt ujjával a lajblizsebébe. Miközben pedig ezt tette, kiderült az arca.

— Tudtam, hogy itt van, — tessék! Azzal kigurított a redáció asztalra egy igazi arany-jegygyűrűt.

— Találtam, — suttozta olvadékonyan, mint valami szerelmes troubadur.

A jegygyűrű pörgött egy ideig az asztalon s csengett-bongott, mikor végül megpihent.

Redakciónk legény tagjai irigykedve nézték a kis aranykarikát, mig a nős tagok keserű tekintettel meredtek rá.

Az ur, aki hozta, tovább szaporázta a szót.

— Tessék kiirni: Tulajdonosa kellő igazolás után átveheti.

A jegygyűrűt elemésztették a wertheim szekrénybe s a hírek közé a jegygyűrűt találó ur kívánalmihoz képest beigtattuk a fenti sorokat.

Másnap lelkendezve jön be a szerkesztőségbe egy férj. Az arca gyűrött volt, a haja kócos, ő maga pedig fölöttébb izgatottan beszélt:

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Üzenet.

Valahol messze, nem ezen a tájon,
Párjára talált a boldogtalanságom:
Igy írja valaki
Aranszegélyű, illatos levélben;
Apró betűi a gyöngyszemek épen,
Mikből születnek édes szavai!

Irja, hogy ő is elhagyatott, árva;
Néki is van már mély, örökös gyásza,
Siratja a multját,
Mi elmúlt örökre, vissza sohse térhet.
S a mit még számára tartogat az élet:
Lassú vértanúság!

S kéri, üzenjek valamit magamról
És ha a fájdalom ónsúlya lesajtol,
Gondoljak reája,
A ki, miként én, úgy eped utánad,
Boldogságos szép mult, sivatag pusztának
Ösvényeit járva!

Bármit üzennék erre a levélre,
A mi multunknak már örökre vége,
Fel sohse támad;
Én is siratom, ő is siratja,
Se köny, se sóhaj vissza nem adja
S mit ér a bánat!?

S mit ér a részvét, a mi a részünk?
Más úgy sem érzi a veszteségünk,

Ha meg is érti.

A hány szív, annyi csapást elviselhet;
Közös bánatra szívek nem teremnek,
Mindig egy érzi.

Valahol messze, nem ezen a tájon,
Párjára talált a boldogtalanságom —
Köszönet érte! . . .
Hogyha nem volnék végleg kirabolva,
Szívemben csak ha parányi fény volna:
Meglopnám magam, küldve cserébe!

Honthy István.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Mozgalmas hetünk volt ez a mostani. Ugy látszik, féltünk mindnyájan a jövő hét első napjára jószolt óriási csillaghullástól, a mikor a »Biela«-üstökös össze fog ütközni a földdel és megjön a világ vége!

És siettünk élni. És sietett a hétköznapok egy heti krónikája is minél változatosabb, minél eseménydusabb lenni, hogy így senkinek se legyen panasza, hogy a világ utolsó hetében nem történtek nevezetes dolgok.

Mindenek előtt történt egy eset, melyben egy karikagyűrű játsza a főszerepet s melyben kikapós férjéről léssen szó.

A jó Isten tudja csak, hogy az a kis aranykarika minő talizmán lehet. S hogy tényleg az, bizonyítja a következő eset.

A minap egy ur, (megjegyezzük, hogy még nem minden szalmaözvegynek járt le az

öt reménytelen szerelme vitte a halál gondolatára.

Fenyvesy Józsefet tegnap délután saját kérelme folytán behozták a pécsi »Irgalmasok« kórházába, hol ápolás alá vették, hanem emberi belátás szerint alig fogják megmenthetni az élet számára, mert a mérge napokon keresztül volt a gyomrában, úgy, hogy csodás fizikumának kellene lennie, hogy a mérgezésből kigyógyuljon.

H i r e k.

Pécs, 1899. november 11.

Színházi hét.

Pénteken délután beállítok a direktorhoz.

— Direktor ur kérem a heti műsort.

— Hja fiam az megvan ugyan állapítva, de a színügyi bizottság tagjai még nem hagyták helyben.

— Nem baj direktor ur, előlegezze! . . .

És a direktor odaadta, de *Nádassy* a szemfüles titkár nem állhatta meg szó nélkül:

— Bátran előlegezheti a műsort direktor ur, a színügyi bizottság tagjai nem fognak eljönni, lám a múlt pénteken sem voltak itt.

— Igaz biz a — mosolyog a direktor, — a multkor sem jöttek el, bizonyára megéreztek, hogy valamit elő akarok terjeszteni.

*

A pikantériák barátai sokat kacagtak Guthi Soma darabjának, „*Dr. Szeleburdi*“ előadásán.

Az a kép, az a kép, a mely csak a fügefalevéllal ápolt és takart el egyetmást, sok gondot okozott némelyeknek. Hát még a mi el sem volt takarva? A jelen levő bakfisok bizony Isten mind fölig pirultak.

Azonban a vén Don Juánok jól mulattak; ezt a darabot Guthi Soma az ő részükre írta. A színházi festő is egyetértett a szerzővel és jól tudta, hogy mennél kevesebb a ruha, annál nagyobb a hatás.

*

Lapunk barátja a következő szellemes novellával kedveskedett szerkesztőségünknek a héten:

— Kérem, sziveskedjék megmutatni azt a talált jeggyűrűt.

Sajnos, kérem, sajnos, nem az enyém. És szomoruan elkullogott.

Husz perc múlva jött egy másik, azután egy harmadik, — egyszóval hatvanöt perc leforgása alatt jelentkeztek a gyűrűért huszonnégyen.

Mindannyian reménykedéssel jöttek s buskomoran távoztak. A gyűrű egyiküké se volt . . . És ma este, lapunk zártáig nyolcvan szép asszony kopogtatott a redakció ajtaján s mind a nyolcvanan azt tudakolták, hogy vajjon — ki jelentkezett már a talált jeggyűrűért?!

De nem lehet azt megtalálni, a mit egyszer elvesztettünk. Nem lehet visszaszívni, ha már valamit kimondtunk. A hogy járt *Gyulai Pál* is, kinek helyébe legközelebb választ elnököt a Kisfaludy-Társaság. Mert nem ver az Isten bottal, különösen a magyarok istene, a kinek hajdanta Hadur volt a neve.

Századok merülnek el az idők végtelen tengerébe apró-cseprő, nagy és még nagyobb férfiak dőlnek ki a sorból, hogy helyet adjanak másoknak, a legtöbbnek az emléke is elmulik, némelyiké megmarad. Csak az eszme él és nem hal meg soha.

A nemzeti eszme, a magyarság fajentartó eszméje ragyogott rövid idő alatt teljes pompájában két ízben is.

A Petőfi-ünnepélykor és a 13 vértanu gyászünnepélye alkalmával.

Színmű-cimekből összeállított novelette.

A »Katonák« a »Telen« egy pénteken este kirándultak a »Gyimesi Vadvirághoz«. Köztük volt »John Gabriel«, »Borkmann«, »Jó Fülöp«, a »Két Durand«, »Golstein Számi«, a »Zsidó Honvéd«, »Pry Pál«, »Lumpácus Vagabundus« és még »Három jó madár«.

Éjjel az erdőn« bolyongva, a »Gabi villától« balra »Tamásbátya kunyhója«-ba léptek, hol egy »Bányamester« azt ajánlotta nekik, hogy tekintenek meg a »Kolostort«. A hol unatkoznak«, szép »Diák kisasszonyok« a kiket egy »Bibliás asszony« tanít, ki most »Vizkereszt« ünnepe lévén, úgy sem lesz »Otthon«.

Odaérvén viszontlátták »Elektrát«, »Lilit«, »Rikát«, »Michu leányok«-at, a »Gyurkovics leányok«-at, a »Dolovai nábob leányát«, »Szöke Katalint«, »Hamlet«-et és »Magdolná«-t, aki régente a »Gésák«-nál volt »Egy japáni tea-házban« és ott töltött »Tíz év után« került a »Felsőbb leányok« közé.

»Lumpácusban« azonnal megérlelődött a »Huszárszerelem« a mint meglátta »Szöke Katá«-t, a kedves »Babát« elragadó »Frou-Frou«-jával. Ez egy »Diurnista« családból származott és a »Létért való küzdelem« folytán akarták »Diplomás kisasszonynak« nevelni.

Lumpácus pezsgőt hozatott »Náni«-val kinek ugyan nem tetszettek a »Tiszt urak a zárdában«. Ne légy »Balek« te »Bolond« kérte a »Tékozló fiut«. »Goldstein Számi«, hiszen nem vagy te »Államtitkár« csupán egy szegény »Végrehajtó« fia. De ez felkiáltott: Lásuk milyen az »Egy nap a paradicsomban«. Pezsgő után következett a »Csók« ezután pedig »Ballépés« a mint az a »Tévedt nők«-nél szokás.

Majd így szólt a »Századvégi leány« az »Ingyenélőhöz« »Szent vagyok-e, vagy örült«, mert sejtem, hogy ez nem oly »Folt« a mely tisztit«, azért kinozzon bar a »Lemondás« keserősége, de »Váljunk el« »Édes«.

E közben egy »Teknősbéká«-val diszitett »Piros bugyellárist« adott neki emlékül. »Válás után« »John Gabriel« »Borkmann« kérdezte »Mi történt az éjjel?, mire Lumpácus így válaszolt: maradjon ez »Sötét titok« és ne legyen köztünk senki »Áruló«. Am mire eljött a »Virágfakadás« évadja, bekövetkezett a mit »Családi öröme« szoktak nevezni a

De voltak, akik vakmerően a napba néztek.

Gyulai Pál volt a legbátrabb s hogy a vakító fény fájalmait enyhítse, elővette a régi lantot és meghatóan verte rajta:

Hadnagy uram, hadnagy uram,
Mi bajod van édes fiam stb.

De a Kisfaludisták szive könyörtelen maradt és a mélabus költőt átengedték fájalmainak, megkoszorúzták a bucsuzás kegyeletével és elismerték kifogástalan hazafiságot, amit bölcsen cselekedtek.

Az események összefüggő láncolata azonban könyörtelen és megvillogtatja Hadur bosszuló kardját.

Egy régiség-buvár barát figyelmeztetett reá, hogy 1897. február havában a Kisfaludy-Társaság nagygyűlése a Lukács Krisztina-féle 500 forintos pályadíjat Vargha Gyula »A bosszuló kard« c. operája szövegének adta oda.

Az 500 frtok elcsengtek vala, álmódván a zenei életre kelés hamleti kételyeiről, amikor jött Gyulai Pál, belenézett a napba, Hadur pedig fölkapta a Bosszuló kardot, igazságot tett vele, mert: nem ver az Isten bottal!

Es az 500 frtos pályadíj mégse veszett kárba.

Legalább tanulhatott belőle *Gyulai Pál*. Vannak egyéb esetek is, melyekből tanulni lehet sokat, nagyon sokat. Ilyen a finyás agarak esete is, melyet egy sportsman beszélt el a következőkben:

Egy nagyszerű és pompás agárverseny volt valahol és e grandiózus sportünnepély

»Nagymamák« és úgy kívánta a »Becsület«, hogy Lumpácusból »Csókon szerzett vőlegény« lett s létrejött a »Kénytelen házasság«, a melyből azután »Cifra nyomoruság« keletkezett, mint a »Szegény emberek«-nél szokás, a kik nem csináltak »Jó-Parthie«-t. Hja, ilyen az »Ember tragédiája«.

*

A napokban, próba előtt *Bakó László* künn sétálgatott nagy komolyan és Othelló szövegét tartotta kezében, de megfordítva.

Mosolyogva ugrott elébe Németh:

— Mit csinál, hiszen fordítva tartja a könyvet.

— Hja barátom azon tünődöm, hogy tudom-e már Othellót visszajáról is.

*

Zajonghy Elemér tegnap éjjel alaposan beállítva zajongott végig az utcákon. Szegény gyereket valami szerelmi csalódás érthette, mert egyre ezt dudolta:

Elhagyott a csalfa lányka
Hütellenül elhagyott,
Nem tudom, hogy mért, de olyan
Mélabús, levert vagyok.

Valami szokatlan érzés
Bú emészti lelkemet . . .
Sajnálom, nem a leányt, hanem
. . . Ki a kezét kérte meg.

*

Könyves Jenő rettenetes jágó arccal állított be a minapában a városház sarkán Grünhöz:

— Kedves szabó mester ur, ma nem fizethetek.

— Hisz ezt mondta a mult elsején is.

— Na? És nem tartottam meg?! . . .

*

Tibor Lóri, Hadrik Anna, Sebestyén Géza elpártoltak a pécsi közönségtől és virágvasárnaptól kezdve már másutt és más közönséget loznak művészetüknek megnyerni.

A direktor nagy bajban van, tragikát még mindig nem talált.

Buzgó titkárja *Nádasy* csakhamar megvigasztalta:

— Legokosabban teszi direktor ur, ha *Duset* szerződteti drámai hősnőjévé, akkor a kassza bevételek biztosan *dúsabb* jövedelmet hoznak. **Petoló.**

ugyancsak lázba ejtette az agarászati köröket és a színhelyül szolgáló városbeli vendéglősöket.

Ott künn a fekete, szikkadt ugaron elnyult testtel és lihegve száguldtak végig derék és fölötte sovány agárpárok, az ostorok keményeket és nagyokat pattantak, — csitt-patt — hajrá! Csillám, Villám előre — repült az agárfi, vágatott a ló és az urak kipirult arccal angoloztak az elegans műnyergekben. És mikor döngve-robogva elfogta a nyulat a száguldó csoport, óh édes Istenem, mily gyönyör volt a válságos pillanat, a favorit gyalázatosan letört és oldalt sompolygott el a nyul mellett halálos elszégyenülésben. Szidta a főuri gazdája a kudarcos bestiát:

— Te gyalázatos, pokolba veled sehonai kutyafajzat, letörtél, mint egy strupirt versenyló a mucai meetingeken!

Igen — a Csillám, e derék és kitűnő agárfi, e híres agárverseny biztos favoritja, átengedte a diadalt egy másodrendű vérnek, busan ballagott haza a versenyekről, míg utána pórázon, csüggedten vezeté a pecér a megszégyenült ebet.

A diszes szálló utcára néző szalonjában volt e nemes állatoknak a szállása, bőkezű gazdájuk bizony nem udvari szobát nyitított kedvenceinek, mert az agár nobilis faj és ahol agárról van szó, ott a bőkezűség határtalan.

Nos alig szállásoltak el az agarakat, három ideálisan sovány állatot, a hotel szalon szobájában, rendelé a főuri agár tulajdonos, hogy illatos huslevest készítsenek a halálraíradt agaroknak.

Napirend 1899. november 12-én és 13-án.

Naptár: vasárnap, november 12. — Róm. kath.: B. A. olt. — Prot.: Jónás. — Görög-kel.: (okt. 31.) Epimák. — Zsidó: Kislev 10. — Nap két 7 óra 2 perckor; nyugszik 4 óra 25 perckor. — Hold két délután 2 óra 2 perckor; nyugszik 1 óra 14 perckor éjjel. — Hétfő, nov. 13. — Róm. kath.: Szaniszló. — Prot.: Arkád. — Görög-kel.: (nov. 1.) Kozmasz. — Zsidó: Kislev 11. — Nap két 7 óra 4 perckor; nyugszik 4 óra 24 perckor. — Hold két 2 óra 26 perckor délután; nyugszik 2 óra 31 perckor éjjel.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, változó felhőzet mellett, csapadék nélkül várható.

Térzene a Széchenyi-téren vasárnap d. e. 3/4 12 órakor.

Felolvasó est a budaikülvárosi Kath. Kör által rendezve a Scholz-sörházban vasárnap este 8 órakor.

Baranyamegyei tantestület közgyűlése hétfőn d. e. 9 órakor a vármegyeházán.

Amerikai szőlőtelepet ellenőrző bizottság ülése a városházán hétfőn d. e. 11 órakor.

Színház: vasárnap d. u. »Citerás«, operette; este »Betyár kendője«, népszimfű. Hétfőn »Romeo és Julia«, tragédia.

— (Személyi hir.) Tormay Karoly alispán ma délben hivatalos ügyben Siklósra utazott, ahonnan holnap reggel már visszatér.

— (Miniszterjárás Pécsen.) Báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszternek mára várták Pécsre érkezését. Azonban a miniszter pécsi útját elhalasztotta s úgy látszik, előbb Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter látogatásában lesz részünk. A mostanában sokat utazó kereskedelmi miniszter a jövő hét valamelyik napján 15. és 20-dika között jön le egy napra Pécsre, a mely napról majd értesíteni fogja az itteni hatóságot. A polgármester már elkészítette a miniszter látogatási programját, melyet azonban jóváhagyás végett fel kell előbb a miniszterhez terjeszteni. A miniszter megnézi a pécsi gyár- és ipartelepkeket és este bankett lesz a tiszteletére.

— (A pécsi zenekedvelők egyesülete) f. hó 17-én (pénteken) este 8 órakor a Vigadó nagytermében zeneestélyt rendez, melynek műsora a következő: 1. »Sextett«. Op. 100. Jadossohn S.-tól. 2. »Suite« vonós zenekarra Block J.-tól. 3. Ophelia örülési jelenete »Hamlet«-ből. Thomastól. Hangverseny-

átírat. Allaga Gézától és »Nagy-pénteken mossa holló a fiát« népdal-átírat. Cimbalmom előadja Fodor Janka. Belépti-díj nem tagoknak egy korona. Tagok belépti-díjat nem fizetnek.

— (Ingyen gyógykezelés.) A pécsi állami, megyei, városi és közzintézeti hivatal-szolgák önmívelődési körének tagjai részére dr. Jellassich István ingyen gyógykezelést biztosított. Dr. Jellassich István humánus eljárása valóban méltánylást érdemel.

— (A pénteki főpróbáról) márai számunkban adtunk hírt s jeleztük az elkövetkezendő, és a tapasztaltak után elmaradhatlan sikert. Természetesen a hangverseny-évad eseményéről, a Mozart-Requiemről van szó. Az a főpróba a szó valódi értelmében meglepte az előadókat, a hallgatókat és magát a merész lelkes vezért, Eckhardt karnagyot, mert ilyen egyöntetűsége nem is számíthatott senki az első összpróbán; az elragadtatás, a magasztalás egyhangú volt minden részről. Érdekes az összehasonlítás a Verdi és a Mozart nagy alkotásai között s éppen a mi közönségünk egészen kompetens ezzel a kérdéssel mélyrehatóan foglalkozni, mert a Verdi-Requiem a gyakori előadások által mindenkinek már »vérebbe van« s most alkalma lesz, ámbár — sajnos — csak egyetlenegy előadásból a Mozart óriási művével megismerkedni, a melynek teremtését nem kisebb szellem, mint Munkácsy, ecsetjére méltatta. Mindenki saját lelki világa szerint fog magának képet alkotni e két mű felől s mindenki meggazdagodva hagyja majd el vasárnap, Erzsébet napján a termet, két héroszt látván maga előtt, akik nem birokra kelnek, hanem kart karba öltének és sugározva a fönségtől foglalják el helyeiket, az egyik az Olympon, a másik — hála a jó égnek! — ezt képviselve, köztünk itt e földön. A ki a Verdi-Requiemet ismeri, el ne maradjon erről a fölséges szellemi tornáról.

— (Himen táblája.) A pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalnak házasulandók ki-

és újra meg újra megpróbálja azt, a miért egyszer már a körmire koppantottak, vagy a mi — bárhogy erőszakolta is — mégse vált hasznára.

Itt van mindjárt a vízvezeték ügye. E héten megint megcsinálta a nemes Tanács, hogy egy napra kinyitotta a vízvezetési csapokat s másnap már megint elzáratta. Vagy az angolok, a kik egyik nap hosszú híreket közöltek a boérok vereségéről s másnap rövid hírekben ismerték be, hogy — ők kaptak ki. Vagy a megyei választási fuvardíjak szabályrendelete, a mely meghatározza, hogy mennyit kapjon a — szavazó polgár, ha kocsija s lova van és választáskor a jelölt szavazóit számlítja. Azután meg a tisztelt Ház, melyet hiába korbácsolt lángszavával e héten Ugron Gábor, csak maradt a hive a régi rendszernek. Vagy az osztrák miniszterek, kik még mindig az hiszik, hogy békés uton is dülőre vergődnek a kvóta ügyében.

És végül Naukom, a hires verseci hipnotizáló kútfűró. A ki miatt nagy bajban volt e héten a rendőrség és a kit a belügyminiszteri rendelet áthágásáért száz forint pénzbírságra és tizenöt nap elzárásra kell majd büntetni. Mint halljuk, a száz forintot a Nemzeti Kaszinóban már össze is gyűjtötték Naukom számára, hogy lefizethesse a pénzbüntetést. Hanem mi lesz a tizenöt nap elzárással? . . . Azt meg leülök talán Naukom helyett?

. . . Erre kíváncsi:

Kővágó Őrs.

hirdetési tábláján e héten a következő új jegyospárok nevei olvashatók:

Weinberger Ádám, izr., Pécs — Rosenfeld Franciska, izr., Pécs;

Vörös János, rk., Pécs — Szilágyi Julia rk., Pécs;

Schwarz Gyula János Herman, ág. ev., Budapest — Povázsai Irma, rk., Pécs;

Kovács István, ev. ref., Pécs — Hessz Julia, ág. ev., Pécs;

Vida János, ev. ref., Sósvertike — Braun Katalin, rk., Sósvertike;

Szekeres József, rk., Pécs — Csonka Katalin, rk., Pécs.

— (Az öngyilkos temetése.) Csuha Jánost, a kit tegnap reggelre a Bárány ut egyik fáján felakasztva találtak, ma délután temették el a budaikülvárosi temető hullaházából. Az öngyilkosnak a város ingyen nyugvó helyet adott, napszámostársai pedig koporsójára szemfedőt és koszorút vettek a maguk között gyűjtött pénzből. S így elég kiengesztelő volt végtisztessége az öngyilkosnak, kit az életunság kergetett a halálba.

— (Felolvasó estély.) A pécs-budaikülvárosi Kath. Kör e szezonban először holnap (vasárnap) este 8 órakor rendezi felolvasó estélyét a Scholz-sörházban. Felolvasást Komócsy István, segédlelkész, tart. A felolvasás után szavalatok következnek; Járányi János és Schneider Károly joghallgatók fognak szavalni, majd pedig tánc lesz. Belépti díj az estélyre 30 krajcár.

— (Véletlen baleset.) Könnyen végzetessé válhatott baleset történt a napokban H.-Hetényen. Mint értesülünk Kalapos János odaváló lakos éppen pisztolyának tisztogatásával volt elfoglalva, midőn a fegyvertisztító rongy megakadt a ravaszban s a pisztoly elsült. Szerencsére nagyobb baj nem történt, mint hogy a gazda bal keze mutatoujján erősebb bõrhorzsolást és égési sebet szenvedett. A balesetet az okozta, hogy Kalapos, tisztítás előtt elfelejtette a löveget kivenni a pisztolyból. A lövés, természetesen nagy riadalmat okozott, s sokan azt hitték, hogy öngyilkosság történt. A kedélyek csak akkor csillapultak, midőn látták, hogy komolyabb baj nem történt.

— (Tanítók közgyűlése.) A baranyamegyei általános tanítótestület ez évi rendes közgyűlését holnapután (hétfőn) délelőtt 9 órakor tartja Reberics Imre elnökle alatt a vármegyeház közgyűlési nagytermében. A közgyűlésen foglalkozni fognak a Tanítók Háza és a tanterv revíziója ügyével s előterjesztik az évi jelentéseket.

— (Adakozások a népkönyharszere.) A népkönyhára e héten adakoztak: Özv. Majláth Györgyné 25 frt. A pécsi posta és távirada igazgatóság tisztikara: Opris Péter 6 frt. Ujfalusy Géza, Csurgay Béla, Dámár Ernő 2—2 frt. Balogh István, Hubalyovszky Károly, Miklóssy Géza, Molnár Ferenc, Tóth Géza, Szabon István, Dénes Iván, Tihanyi Sándor 1—1 frt. A nőegyleti karácsonytára pedig ruhákat Zsiga Lászlóné urnó.

— (Bankfiók Kaposvárrott.) A pécsi kereskedelmi és iparkamara egyik nemrég tartott ülésében foglalkozott a kaposvári kereskedők és iparosok kérvényével, melyben azok Kaposvárrott egy bankfiók felállítását kérték. A kamara a kérelmet partolól fogadta

Mikor a hotelier behozatá a párolgó ragout szép ezüst szervizben az eburaknak és illő tiszteletudással elejbök helyezé agarátkezesi szabályok szerint a padozatra, az agarak bús gazdája hirtelen mérgesen így kiált:

— Hé korcsmáros, most látom már, hiszen maga tette tönkre drága Csillámomat, petrezselymet adott ennie a kedvesnek és ezért nem tudott futni a szegény!

Igy viharzott a főúr, ám a korcsmáros szépen behuzta maga után az ajtót és tüstént elillant, így az agarak főúri gazdája magára maradt a haragjával és a petrezselymes ragoujával.

Csillám pedig, e kényes és rátarti agárfi, fogá az ezüst-bográcsot, melyből orrcsiklandó illata szállt ki a fáin huslevesnek és feldönté azt mindenestől. Mert tegnapi éhségében megette bár a petrezselymet, újból őrizkedett elkövetni e vigyázatlanságot, mert úgy tapasztalá, hogy a petrezselyem hatásban tulstesen a ricinus-olajon is. Társai, a kik Csillámot egyébként is fölötté respektálják, gyorsan követtek példáját és aragout az a gárgyomrok helyett a parket itta meg.

Igy bizonyították be az agarak, hogy a finnyáság nemcsak a nyafogó kontesszecskek és bárókisasszonyok törvényes kísérője és hogy némethast okoz a petrezselyem is.

Oh hazám dicső agárfi, okuljatok Csillám bajtársatok szomorú történetén!

Mert okulni kell mindenből, nemcsak az embernek, de az agárnak is. Habár az ember gyakran merit okulást a karos esetekből

s most a kaposváriak küldöttségileg is tolmácsolták kérelmüket a kereskedelmi miniszternél. A küldöttség jó fogadtatásra talált s így az Osztrák-Magyar bank a jövő évben Kaposvárott a bankfiókot szervezni is fogja.

— (**Megugrott lókötő.**) Ilyen címen tegnap esti számunkban megírtuk, hogy egy magát *Andrási* Dezsőnek nevező egyén szentlőrincen két lovat egy kocsival elhajtott. A két ló és kocsis egy somogy-viszlói gazda tulajdona volt, a lókötőt valódi nevén *Máthé* Dezsőnek hívják, tizennyolc éves tolnai illetőségű legény. Különös ismertető jele, hogy jobb keze mutatoujján harapásból származott seb hely van. A megugrott lókötőt most keresik.

— (**Az országot lakója.**) A csendőrőrzület a napokban Zsemenye pusztá közelében az országot melletti árokban egy alvó fiatalembert talált. Felkültötték s igazolásra hívták fel, amikor is kitűnt, hogy a fiatalembert *Krampfner* Keresztélynek hívják, s hogy budapesti illetőségű, jelenleg foglalkozás nélküli vésnök, ki a vidékre jött le szerencsét próbálni. A fiatalembert keservesen panaszkodott, hogy már két nap óta egy darab száraz kenyéren rágódik, s az Isten szabad ege alatt van a tanyája s esküvel fogadta, hogy eddig még nem nyult idegen ember vagyonához. A sorssal küzdő fiatalembert most majd haza toloncolják illetőségi helyére.

— (**Felborult szekér.**) Nagy riadalom volt a mai hetivásáros nép között a Széchenyi-téren. A megye-utcából egy tulterhelt szekér dőcögött lefelé a Széchenyi téren. Az egyik ló, midőn a kocsis a belvárosi plébánia templom elé ért, a vízfolyásban hőmpölygő tökhéjon megcsuszott és elesett. A mint kinosan vergődött a vízfolyásban, maga után rántotta a kocsit is, úgy, hogy a kocsis féoldalra borult és minden rakománya az utca-kövezetére hullott. A lármás piaci nép a baleset színhelyére tódult és lön akkora népcsődület, hogy rendőröknek kellett szétoszlatni a tömeget. A lovat sehogysem bírták lábra állítani, rossz volt nézni is szegény állatot, a mint kinosan vergődött a kövezeten. Végre szőnyeget tettek a lába alá, a patkó ezen már nem siklott el és a ló fel tudott állani. A kocsis ismét felrakta kocsijára a kidőlt portékákat és tova hajtott. A baleset helyén ismét csendes minden, csak a környékbeli kofa-asszonyok nyelve pereg még a tökhéjről, az elbukott lóról és az utca kövezetére hullott portékákról. Szóval ez volt a ma délelőtti népes hetivásár látványossága.

— (**Szökevény cseléd.**) A közelmúltban megírtuk, hogy *Varga Katalin*, pelérdi illetőségű cselédleány megszökött gazdájától, s elvitte magával gazdájának ezüst óráját és egy csomó fehérneműjét. A hűtlen cselédleányt sikerült most a hatóság embereinek elcsipni, s átadni az igazságszolgáltatás kezéi

közé. *Varga Katalin* beismerte a lopást s azzal védekezik, hogy a rossz bánásmód miatt volt kénytelen megszökni gazdájától. Persze nem hiszik el neki a mesét s majd a bíróság fog vele a lopás miatt számolni.

— (**Meglopott gulyás.**) *Horváth* János, patacsi gulyást, meglopta a bojtárja, *Arti* István, a ki magyaregregyi illetőségű. A hűtlen bojtár négy forint készpénzt és egy csomó ruhát lopott el gazdájától s azzal megszökött. Hogy hová ment, még nem tudják.

— (**Tüzek.**) *Ratkóca* pusztán *Jeszenszky* Ferenc, bükkösi földbirtokos birtokán a napokban leégett egy háromszáz forint értékű szalmakazal. A tűz, mint a nyomozás kiderítette, gyújtogatásból keletkezett, azonban, hogy ki volt a gyújtogató, még nem tudják. Megyénk *Varga* községében *Kunfi* Adolf ottani lakos, háza égett le a minap. Mint a vizsgálat kiderítette, a tűz az alacsony kéményből kihullott szikrák miatt keletkezett.

— (**Kinevezések.**) A magyar királyi pécsi pénzügyigazgatósághoz *Berecky* Miksa, székesfehérvári segédtitkár pénzügyi titkárrá végleges minőségben kinevezetett — *Faragó* Manó, adóhivatali tiszt, a letenyei magy. kir. adóhivatalhoz ellenőrré, végleges minőségben, szintén kinevezetett.

— (**Elfogott tolvajok.**) Megírtuk a minap, hogy *Érett* András és *Heunemann* Fülöp, hidasdi lakosok udvarában tolvajok jártak. A tetteseket most elfogták *Petrovics* Lajos, egerághi és *Kovács* János peterdi illetőségű kőborcigányok személyében, a kikre még egy lopás is kiderült, a mennyiben beismerték, hogy *Kolvári* Mór szabolesi csárdásnál is lopást követtek el. Az elfogott tolvajok most a börtönben várják büntetésüket.

— (**Nagy idők tanuja.**) Temesvárott pénteken reggel a Délvidék hazafias gárdájának egyik oszlopos tagja hunyt el: *Kalmár* Lajos nyugalmazott temesmegyei főügyész, *Kalmár* Piroskának, a pécsiek volt kedvencének s a Vigszínház jeles művésznőjének édesapja. 83 éves kort ért el a kitűnő férfi, aki 1848-ban, mint kapitány vett részt a szabadságharcban; ő táborozta a dicsőséges harmadik zászlóalj. Világos után fogságba kerülve, három esztendeig sinylett a Nájgebájban. Mint köztisztviselő mintaképe volt a puritán tisztességérzetnek s lelkiismeretességnek. *Kalmár* Piroskán kívül még *Etelka* leánya és *Lajos* fia is gyászolja, aki Szebenben honvédtiszt. Temesmegye és a tisztikar gyönyörű koszorukat tétetett a jeles ember ravatalára.

— (**Pályázat.**) A kaposvári kir. törvényszéknél egy jegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények a kaposvári királyi törvényszék elnökéhez adandók be két hét alatt.

— (**Tolvajok garázdálkodása.**) Somogy községben egy közelebbi éjszaka négy

lopás is történt. Az eddig még ismeretlen tettesek *Borbás* Mihály, *Kiskovács* György, *Bózza* János és *Gergely* István somogyi lakosok udvarába törtek be és onnan egy csomó aprójószágot loptak el. A vakmerő tolvajokat most mindenfelé nyomozzák.

— (**Postamester kerestetik.**) A zalamegyei Gyenesdiáson egy harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázati ajánlatok a pécsi posta- és táviráda igazgatósághoz adandók be.

— (**Baleset a Balatonon.**) *Cimmermann* Gusztáv kaposvári kereskedősegéd Fonyódról a tulsó partra utaztában a hajóról a vízbe esett. Szerencsésen kimentették ugyan, de súlyos sérüléseket szenvedett.

— (**Névmagyarosítások.**) *Sziffel* Géza, kaposvári illetőségű, ugyanottani lakos Törökre, — kiskoru *Kraján* József, paksi illetőségű, ugyanottani lakos, Kárpátira, és *Neumann* Ferenc, szentesi illetőségű, siklói lakos, Nemesre változtatták vezeték nevüket belügyminiszteri rendelet alapján.

— (**A liget titkaiból.**) Vidám párisi kirándulók gyakran keresik föl a meudoni ligetet. Természetes tehát, hogy az ott szolgálatot teljesítő rendőrök sok mindent találnak a bokrok alatt egy-egy zajosabb vasárnap után. Most árverezik a párisi városházán ezeket a talált tárgyakat. Többek közt újra kerül egy igen értékes könyv, a legrégebb francia Seneca-fordítások egyike, 1632-ből. Ezt a vén klaszikust egy — rózsaszínű selyemfűző szomszéd-ságában találta a rendőr a meudoni bokrok alatt. Tudja a jó ég, milyen kis novella rejtezik e mögött a két talált tárgy mögött — az öreg tudósról és a kis leányról (romantikus iskola) vagy a fiatal gimnazista gyerekről és a szobalányról, aki az urnője fűzőjében mert ki mulatni a ligetbe (modern iskola).

— (**Kártalanítási eljárás.**) Pécs szab. kir. város által a közbiztonság és állatvadászati céljaira megszerzendő s a pécsi székesegyház tulajdonát képező 22 hold és 1147 □ öl rét megszerzése céljából a kártalanítási eljárás folyó hó 15-dik napjára tüzetett ki. E napon fogja az eljárást *Peitler* Imre, törvényszéki bíró megtartani.

— (**Táncoló egerek.**) Japánban az egereknek van egy fajtája, a mely rági csálás közben hirtelen nyugodt lesz s majd jobbra-balra torogni kezd saját maga körül. Ezek a forgó mozdulatok az állat természetében vannak már, a mikor születik. A természettudósok azt állítják, hogy a füllabirintus magas fokú patológikus állapotának a következménye. És ezért a látás és szaglás megköveteli ezt a forgolódást. Hogy nem kényszermozdulat, azt bizonyítja az a körülmény, hogy a táncolást minden pillanatban abba hagyhatják ezek az egerek.

Osztálysorsjegyeket

az 1-ső osztályra (V. sorsjáték) ajánl és szétküld

1 egészét á 6 frt, 1 felet á 3 frt, 1 negyedet á 1.50 frt, 1 nyolcadot á —.75 frt.

Ullmann M. Károly, bank- és váltó-üzlete Pécsen.

Vidéki megrendelések bérmentve eszközöltetnek. — Huzás már e hó 16- és 17-én.

Művészet, irodalom.

Szulamith.

Héber daljáték 4 felvonásban, 7 képben.

Bemutató előadás 1899. nov. 10.

Szegény Naukumot megbüntetik, ha egyeseket hipnotizál s a közönséges fölfogástól eltérő érzéseket és cselekedeteket szuggerál neki, mert így parancsolja a paragrafus, de az egész közönség hipnotizálására nincsen paragrafus, ezt megcselekedni tehát szabad virtus s ezt a virtust bőven gyakorolja is az az ügyes hipnotizőr, a melyeknek sajtó a neve.

Imádott hazánk fővárosának ama részében, a mely már ősidőktől fogva kiváltságos hazája a melankólikus danájú ószereseknek, Óbudán, már a végveszedelemmel küzködött egy szinidirektor, mert bár eget-földet megmozgatott, az ő Kisfaludy színháza csak nem találta meg honját e hazában. Végre aztán egypár kaftános keleti dalnok láttára mentő gondolata támadt: ha Rómában vagy, élj római módra!

Igy született meg a Szulamith azoknak a nem annyira keleti, mint inkább északi vándor-daloknak a rekvizitumaiból, akik Galiciában, meg Oroszországban gyönyörködtek Isten választott népét saját szerű dallamaikkal, a melyekben a keleti motívumok erősen telítve vannak szláv reminiscenciákkal, de az egyszerű nép-ének színvonalán soha sem emelkednek fölül s távol van tőlük az ambíció, hogy valaki zenei művészetet keressen bennük.

De az élelmes Kövessi a sajtó segítségével hipnotizálta a közönséget, azt szuggerálván neki, hogy ime itt vannak a legszebb, szívetmegkapó, szingazdag keleti melódiák egy nagy opera mesteri kereteibe öntve, mely becses, egyedül álló a maga nemében, — s a hipnotizált közönség hónapokon át tódul a színházba, hogy ezt a mesteri művet élvezhesse.

Persze itt is, hogy a szuggesztív sikerrel járjon, alkalmas médiumok kellene hozzá s ha az ember ennek a »héber daljátéknak« tipikus sajátosságait megfigyeli, csak akkor érti meg, hogy Budapesten oly bőségesen akad médium, kik még a 150 ik előadáson is zsufozásig töltik meg a nézőteret, de nem akadt még impresszário, ki vállalkozott volna hódító körutra vinni Bécsbe, Berlinbe, Párisba ezt a darabot a maga dajkameseszerű szövegével, busongó, egyszerű, népies danáival.

Távol legyen azonban tőlünk, hogy a mi közönségünket kiragadni akarjuk az általános hipnózisból, mert Szulamithot Tiszay direktor olyan fényes köntösben mutatja be nekünk, a benne közreműködő művészi erők oly ambíciót helyeznek annak minél tökéletesebb alakításába, hogy önmagát bünteti meg, aki azt legalább egyszer is megtekinteni elmulasztaná. Csak valami nagy mesterművet ne keressen benne az ember, magasabb zenei művelzetet ne várjon tőle, hanem vegye úgy, a mint van: naiv meseszöveg, mesterkéletlen naiv dallamokkal, a melyek éppen eme sajátosságuknál fogva kellemes váltakozást jelentenek a zenei mesterek által elkényeztetett fülnek.

A tegnapi megnyitó előadáson a három főszerep személyesítője: Tibor Lori a címszerepben, Szekula Sárka, mint Abigail és Mezey Andor, mint Absolon bőségesen kiérdemelték úgy játékkal, mint énekükkel azt a sokszorosán megújuló tapsvihart, a melylyel a színházat minden zugában megtöltő közönség őket minden jelenésük, minden egyes énekszámuk után jutalmazta. Nagy sikert aratott Kozma is a 6-ik képben énekelt templomi gyászdalával, mely után négyszer hívta a lámpák elé a lelkesült közönség. Lévy Sárkának is bőven kijutott a tapsból a 3-ik képben lejött kecses táncáért. A karok és a zene kitűnően működtek, a miért ezeket is, de különösen Simándi karmestert különös elismerés illeti meg.

A mi a darab kiállítását illeti, bátran állíthatjuk, hogy az fölülmúlt minden jogos

várakozást. A szingazdag, pompás jelmezek, az izléses díszletek, különösen pedig az utolsó jelenetbeli gyönyörű zsidó templom díszére váltak volna bármely nagyváros elsőrendű színpadának. Csak annak a szörnyű vadmacskának a szemei ne világítottak volna olyan intenzív tüsszel! Talán lehetne azt a tüzet valamivel mérsékelni is.

Különbben a közreműködők művészi buzgalma s az igazgatónak a kiállítás körül tanúsított áldozatkészsége megérdemli, hogy Szulamith még sokszor keseregjen olyan zsufolt ház előtt, mint a tegnapi volt.

Folyó sz. 45. Idénybérlet 45. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Vasárnap, 1899. november 12-én.

Délután 3 órakor fél helyárral

Citerás.

Operette 3 felvonásban. Szövegét Csiki Gergely után írta Murai Károly. Zenéjét szerette Konti József. (Rendező Németh)

SZEMÉLYEK:

Kukurilló	Németh	Rikardó	Kozma
Kukurilla	Nagy	Ariszto	Bátosi
Kukurilli	N. Zoltán	Gól	Nádasi
Pabló	Mezey	Pól	Sarlai
Rozetta	Lévay		

Este fél 8 órakor rendes helyárral

Betyár kendője.

Eredeti népszínmű 4 felvonásban. Irta Abonyi Lajos. Zenéjét szerette Erkel Elek. (Rendező Könyves.)

SZEMÉLYEK:

Özv. Nagyné	Nagy	Örzse	Jeszenszky
András	Delli	Buzi	Pásztor
Nagy	Németh	Buziné	Takácsné
Andó	Sebestyén	Zsófi	Szekula
Boris	V. Ágh	Ragyás	Kozma
Bandi	Könyves	Szolgabiró	Bátosi

Hétfő, nov. hó 13-án

Rómeó és Julia.

TÁVIRATOK.

— **A kvótaküldöttség tárgyalásai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyar kvótaküldöttség Bécsben Tisza Kálmán elnöklete alatt ma délután 11 órakor tanácskozássra ült össze és mindenekelőtt meghallgatta Falk Miksa előadó előterjesztését. Az ülésen a magyar kormány részéről Széll Kálmán miniszterelnök és Lukács pénzügyminiszter voltak jelen. Az ülést a megnyitás után rövid időre félbeszakították, mert Goluchovszky külügyminiszter megjelent a magyar miniszterium épületében és kihívta Széll Kálmán miniszterelnököt, kivel egy ideig értekezett.

Az ülés fél 12 órakor újból megnyitván, az osztrák kvótaküldöttségből megjelentek Schönborn elnök és Beer előadó, a kiknek távoztával a bizottság hosszabb utasítást adott a hetes albizottságnak arra nézve, hogy milyen állást foglaljon el azokkal az esetleges indítványokkal szemben, amelyeket a délutáni közös tanácskozáson az osztrák albizottság elő fog terjeszteni.

Délután 6 órakor a magyar kvótaküldöttség ismét ülést tart a hetes albizottság jelentésének meghallgatása céljából.

Az osztrák kvótaküldöttség elhatározta, hogy a magyar bizottság konpromisszum-

javaslatát tárgyalási alapul elfogadja. A javaslat lényegét azonban titokban tartják.

Schönborn gróf ma délben a bankgassei magyar házba ment, hogy az osztrák deputáció határozatát a magyar bizottsággal közölje.

— **A német Dreyfus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berlini katonai körökben nagy feltűnést keltett, hogy Eckmann főstrázsamestert katonai titkok elárulásának gyanúja miatt elfogták. Eckmann lakásán hazkutatást tartottak és ez alkalommal a német ágyumodellek számos rajzát foglalták le. Eckmann azzal védekezett, hogy a rajzok csak tanulmányozás céljaira szolgálnak.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899. évi november hó 11. napján tartott gyűlésén.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza új 7—7.30; ó —.—.—; kétszeres új 6—6.20; rozs ó —.—.—; új 6—6.10; árpa őszi 5.40—5.60; — tavaszi —.—.—; zab tavaszi 4.80—5; új —.—.—; búkköny —.—.—; kukorica ó 0.00—0.00; új 4.60—4.80. széna 1.60—2 —; szalma 1.—1.20

Kínálat: erős, mintegy 580 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A világ vége!

Miért nem fogja Tiszay Szulamithot oly óriási siker után is Pécssett többé előadhatni?

Miért nem emelik majd Magyarországon a kvótát?

Miért lesz Sima rehabilitálva és nem fosztják meg a mandátumától?

Mert:

13-án, hétfőn vége lesz a világnak. A Biela nevű üstökös összeütközik a földdel és agyon lapítja az egész világot.

Akinek azonban az élete kedves és élve akar szemtanuja lenni ennek a borzalmasan szép látványnak, az már

12-én, vasárnap este menjen el a

NÁDOR-kávéházba.

Ez a régi 48-as kávéház biztos menedéket nyújt minden kávéházi vendégnek, mert ha az egész világ felfordul is, e kávéház szilárdan áll, mint a kőszikla. Ezért kezességet vállal Büttner József, a kávéház bérlője, ki ugyanez alkalomra szerződtette Horváth Pál elismert jó népzenekarát is. Hogy mennyi és milyen jó édességekkel, Cserta-féle borokkal és kitűnő sörökkel fog a kávéház bérlője kedveskedni vendégeinek, arra csak az nem lesz kíváncsi, kinek fontosabb dolga is akad, mint-hogy az életét siessen e nagy földi katasztrófától megmenteni.

Tehát polgártársak föl, mentől gyorsabban, siessünk a **48-as Nádor-kávéházba!**

Egy teljesen felszerelt és berendezett

jó pincze

800 hect. hordóval bérbeadandó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

A magyar, német, horvát és cseh nyelvet szóban és írásban értő, irodai teendőiben jártas egyén, szerény feltételek mellett irodai alkalmazást

keres az estéli órákra.

Czim: „3964 S.“ a kiadóhivatalban.

500 forintot

fizetek annak, a ki a **Bartilla fogvizének** használatát mellett, üvege 35 kr., valaha ismét fogfájást kap, vagy a szája büzlök. (Csomagolásért külön 10 kr.) A **Bartilla's Erben, (E. Winkler)** Wien, 19/1. Sommergasse 1. Kapható **Pécsett:** Gelteh és Graeff Ferencziék-utca 6., és Zsiga László Széchenyi-tér 18.

Kérjünk határozottan mindenütt **Bartilla-féle fogvizet.** (Hamisítványok feljelentői jól díjaztatnak.)

Oly helyekre, hol nem kapható, **bérmentve** küldök 7 üveget 2 ft 60 kr-ért, 16 darabot 4 ft 50 kr-ért.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben 1,000.000 korona.

Az összes 50.000 nyeremény **JEGYZÉKE.**

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	1 jutalom	600000
1	1 nyer.	400000
1	1 „	200000
2	1 „	100000
1	1 „	90000
1	1 „	80000
1	1 „	70000
2	1 „	60000
1	1 „	40000
5	1 „	30000
1	1 „	25000
7	1 „	20000
3	1 „	15000
31	1 „	10000
67	1 „	5000
3	1 „	3000
432	1 „	2000
763	1 „	1000
1238	1 „	500
90	1 „	300
31700	1 „	200
3900	1 „	170
4900	1 „	130
50	1 „	100
3900	1 „	80
2900	1 „	40
50,000	nyer. és jut. összegben	13.160,000

Az ötödik nagy m. kir. osztályosorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.—
„ fél	„ „	3.—
„ negyed	„ „	1.50
„ nyolczad	„ „	— .75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 16. és 17-ig, mely napon a huzás van, hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztályosorsjáték főelárusítói

Budapest,

V., Váci-körut 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt egy és fél millió koronánál többet.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TARSÁ uraknak Budapest.**

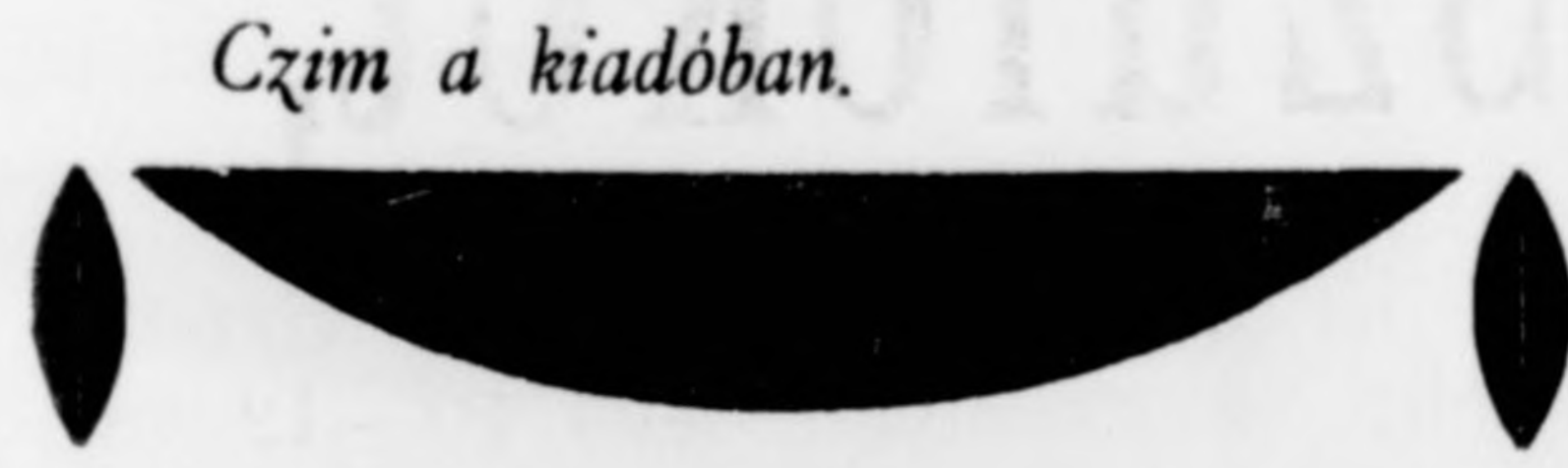
Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztályosorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget frt {utánvételezni kérem } postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törörendő.

Pontos czim. _____

Egy 5 szobás, elegáns emeleti urilakás azonnal, esetleg május 1-től kiadó.

190 hektóliter jó minőségű

ujbor

jutányos áron eladó.

Bővebbet

Sebők József

bortermelőnél

Velin u. p. Szab.-Szt-Király

(Baranya m.)

Németh József

férfi- és gyermek-ruha üzlete.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **f. é. szeptember hó 1-én az Irgalmasok-utca 12. sz. alatt** (a volt „Béka“ üzlethelyiségében) a mai kor igényeinek megfelelő

kész

férfi- és gyermek-ruha

üzletet

nyitottam, melyvel kapcsolatban egy **szabó-műhelyt** is felállítottam, hol a **legelegánsabb öltönyök a legjutányosabb ár mellett** úgy készen, mint mérték után megrendelhetők.

Midőn tehát a nagyérdemű közönség szives pártfogását kérem, vagyok Pécsen, 1899. október hóban

kiváló tisztelettel

NÉMETH JÓZSEF.

A pécsi tejcsarnok

összes fióküzletében

mától kezdve kapható

dr. Backhaus tanár módszere szerint **sterilisált**

gyermektej,

mely a legjobb és legolcsóbb pótlása **az anyatejnek.**

Az áruba bocsájtott minőségek a következők:

1. számú. Féleven aluli gyermekek részére, melynek tartalma teljesen azonos az anyatejjel. Ugyanaz gyenge gyomru gyermekek és felnőttek részére.

125 grammos palaczk 5 kr.

2. számú. Összetétele olyan, mint a kövértej és tejfelkeveréké és különösen **egy éves gyermekek** és gyomorbeteg felnőttek részére alkalmas.

200 grammos palaczk ára 6 kr.

3. számú. Különös figyelemmel készült **teljes tej** idős gyermekek részére és kitünő tartalmánál fogva háztartási célokra teljesen megfelelő.

300 grammos palaczk ára 7 kr.

Kivánatra a tejcsarnok fiók-üzletei a megrendelést pontosan házhoz szállítják.

ÉRTESÍTÉS!

Általános a panasz, hogy igen sok háztulajdonosnak sok kellemetlenséget és nem csekély anyagi kiadást szokott okozni a különböző rendszerű és szerkezetű clostetok gyakori javítási és rossz volta. Miáltal különösen itt nálunk Pécsen, hol a csatornázás hiánya miatt az Imperial Excelsior, Millenium stb clostetoknál előforduló rendszeres vizpazarlással az emésztő gödrök, gyors megtelése

is jár. Hogy mind ezen hibákat elkerülhessük, de különösen hygienikus szempontból is teljesen megfelelő legyen most a midőn a város vizügyi bizottsága a gyakori vízhiány miatt **vizórak** felállításával szándékozik a vizpazarolást meggátolni, bátorodom ajánlani a mindenféle képpen megfelelő, ugyszólván városunkban nélkülözhetetlen és felülmulhatatlan, minden államban szabadalmazott

expansió

öblítő-készüléket,

mely a víznyomás által sűrített levegővel telt hengerből **fél liter** vízzel is tisztábban leöblíti a csészét, mint az eddig használatban levő 10—12 liter tartalmu öblítő-készülékek.

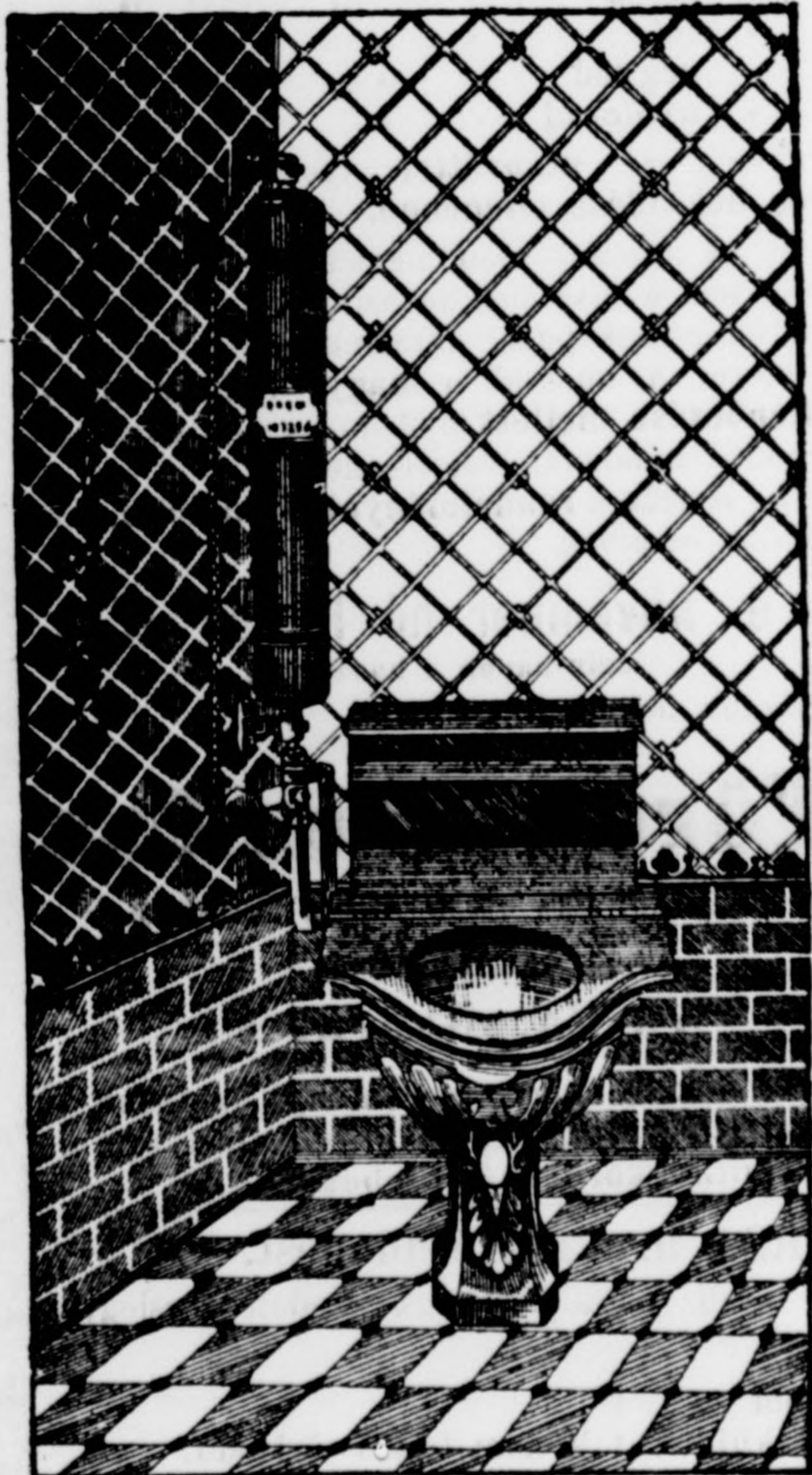
Tehát az első előnye ezen expansió öblítőnek a nagy mennyiségű vizmegtakarítás, mert csak tized rész víz szükséges az öblítéshez, mi által **az emésztő gödrök nem telnek meg oly hamar** és a mi fő, **javítást soha nem igényel.**

Előnyei továbbá még:

1. Egyszerűségénél fogva kevés helyet foglal el.
2. A faltól szabadon áll, száraz és szagtalan.
3. Nem kell tartani semmiféle átfolyástól.
4. Működik biztosan és lárma nélkül.
5. Éjjelen át befagyás ellen kiüríthető.
6. Semmivel sem drágább, mint az Imperial vagy más clostetok öblítői. Ilyen szerkezetű clostetok felállítását, valamint a már meglévők átalakítását **öt évi jótállás mellett** a legolcsóbban éivállalom.

Csukás Zoltán

épület- és mű-bádogos mester, vízvezeték és fürdőberendezés szerelő.
Pécsen, Király-utca 28. sz.

— (Ötödik magy. kir. osztály-sorsjáték.) Az előttünk tekvő sorsolási tervezet szerint az ötödik osztály-sorsjáték első-osztályának huzása november hó 16 és 17-én lesz és tisztelt olvasóinkat különösen figyelemztetjük a Török A. és Társa budapesti cég hirdetésére. Ezen általunk ismert céget azért ajánljuk, mert ez szigoruan pontos és vevőit legjobban szolgálja ki. Ugy látszik, hogy Fortuna istenasszony különös kegyével árasztotta el e céget, mert — értesülésünk szerint — ezen bankház több mint két és fél millió korona nyereséget fizetett ki vevőinek. A nyeresmények száma nagy és a sorsjegyek árai az I. osztályhoz a következők: egy egész 6 forint, egy fél 3 frt, egy negyed 1 frt 50 kr. és egy nyolcad 75 kr. — A ki tehát a szerencsének kezét akar nyújtani, forduljon bizalommal Török A. és Társa főelárusítóhoz Budapesten, Vaci-körút 4.

— (A Horgony-Pain-Expeller) igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfajásnál, csipőfájdalom, fejfájásnál, köszvénynél, csúznál, stb. nál a Horgony Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapítóhatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnaál, minő a : kolera, hányóhasfájás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredménnyel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan : mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller«-re a »Horgony« védjegyre kérünk figyeln!

Törvénykezés.

§ Három döntvény. A kuria, a törvénytörvény s a közigazgatási bíróság legutóbb olyan három döntvényt hozott, a melyek elég érdekesek. Az első a házasságok, a második a nőket s a ruhafestőket, a harmadik pedig a szegény adófizető polgárokat érdekli. A három közül az első föltétlenül pikáns s eredetiségre ez tarthat leginkább jussot. Arról van szó benne, hogy a férj vagy a feleség mikor csaltatja meg az életpárját úgy, hogy ez a megállapított házasságtörési bontó okot meg ne állapíthassa. Ha az együttélő házastársak egyike a másikat megcsalja, akkor a másik ez alapon válópört indíthat s a pört meg is nyeri, mert hát a bebizonyított házasságtörés a házasság fölbontására a legalkalmasabb. Így volt ez mindig, mindenütt s így is lesz. A kuria is ilyen szokott itélni s hogy most másként cselekedett, annak megvan a maga oka. A fönnfórgó esetben ugyanis a házastársak külön éltek s egyikük ily különélésben követte el a hűtlenséget. Igaz ugyan hogy a különélés ideje alatt is férj és feleség voltak, mindazonáltal a kuria kimondta, hogy az ilyen különélő párok egyikének hamissága házasságtörési bontó okot magában nem foglal. Azok a férjek és feleségek tehát, a kik házastársak ugyan, de együtt nem élnek, egymás botlásába nem kapaszkodhatnak s ily alapon válópört nem indíthatnak. A döntvény méltatásába természetesen nem bocsátkozunk s e helyett a másodikról szólunk. Ezt a törvénytörvény, mint fölbevezési bíróság hozta s ebben azt hangoztatja, hogy a ruhafestő a festésbe adott selyemszoknya jóságáért nem kezeskedik. A ruhafestő nem tartozik megvizsgálni azt, hogy a neki megfestés céljából átadott selyem kibirja-e a festést s hogy az olyan jó-e? Így aztán, ha a selyem rossz s a festés ismét a ruhát

festésbe adta. Ha pedig a nagysága mégis pört indít a ruhafestő ellen, akkor a perköltséget neki kell megfizetni. A harmadik döntvény, a közigazgatási bíróság épületéből szállt ki. Ebben az az igazság talál megállapítást, hogy a községi pótdadó után kamatot követelni nem lehet. Ha most már valamely szerencsétlen adózó polgártól, mondjuk, hogy 100 forint ilyen pótdadót jogtalanul és végrehajtás útján behajtanak s ezt a száz forintot csak évek múlva adják vissza neki (mert az ilyen igazság a hivatalos világban csak esztendő múltán szokott kiderülni), a szerencsétlen adófizető a község pénztárában hevert pénz után a községtől kamatot nem követelhet, lévén az ily összeg tevédeából végrehajtás útján beszédett kamatnélküli kölcsön, mindebből természetesen az következik, hogy a szegény emberen ne hajtsanak be több községi adót, mint a mennyivel tartozik.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Közgazdaság.

□ **Állatbiztosítás.** A budapesti állatbiztosító Társaság Pajor Leó pécsi városi állatorvost bizalmi orvosává kinevezte. Kik állatjaikat esetleges baleset ellen biztosítani óhajtják, azoknak Pajor Leó szivesen szolgál.

Maga, édesem, a legelső, akinek erről szóltam. Ime, bemutatatom a völegényemet.

HARMINCKETTIK FEJEZET.

A boldog emberek magára hagyták Gertrudot, aki mikor egyedül maradt a szobában, zokogva borult az ágyra, Szerencsét kívántak neki! Szerencsét! Milyen gúny! De mégis »Hátha még valaha nagy művésznő leszek« — reménykedett.

Megint lépés hallatszott. Az ajtó hasadékán egy újságot dugtak be. Amint Gertrud kibontotta a lapot, kék ceruzával megkeresztezett cikk ötlött a szemébe. Vágy; ez volt a címe.

»Vágy! Losoncy mesterműve — így végződött a cikk — csodálatos hatással van a szemlélőre. Aki ezt a leányt meglátja, soha sem felejt el. Sokáig álmodik erről a csodálatos arcról«.

— Il en révera longtemps! . . . Ismételte a leány.

Vasárnap délután volt. Gertrud a kínzó emlékek elől az utcára menekült. A templomok nyitva. Tömjénillat árad ki; orgona bűg, zeng a karének. Gertrud letérdelt az Isten házában s könyves arcát kezébe rejtve, szólította az Istent, akit elveszített. Kereste a lelke, de nem találta többé.

Igen, az ő gondviselő Istene nincs többé, akinek gyermekkorában apró bajait elpanaszolta.

Ezt a könyörületes Istent elrabolta tőle a balsorsa.

lelőzheti és a festőt egy újabb alkotásra ösztönözheti, — az első állásra nehezen szánta rá magát; később azonban alig várta az órakat, hogy a festőhöz mehessen. Az idő, a melyet a műteremben töltött, úgyszólván az egyedüli volt az egész napból, a melyben élt; — csak annak az időnek tudott örülni. E mellett a saját munkájának érdeke is eltűnt.

Nyolc nap óta vége volt a modelljárásnak: — a festmény készen volt. Egész Páris tapsolt a képhez, csak Losoncy érezte a gyávaságnak, az élettelenységnek bizonyos nemét. Ugyanigy volt Gertrud is.

Tikkasztó juniusi nap volt. Gertrud szegényes szobájában ült és szomorkodott. Egy horpadt, behajlott vastálca állott előtte, a melyről a máz minden helyen lekopott s a teára szokta használni.

A befejezett reggeli nyomait elaruló dolgok voltak még a kis asztalon; egy kávéskanna romjai: fehér, ujnyi vastag cserépfindzsa; régi kopott bádógtányér, a melyen egy kevés, félig olvadt vaj volt.

Az az idő, a mikor a Rue Notre Dame de Champs-beli kis lakásban lakott s Erzsi szolgálta ki, most valami mesés dolognak tűnt föl előtte. Azt a lakást már egy év előtt el kellett hagynia.

Sűrűen, fájdalommal vágyta vissza a három csinos szobát, különösen a hosszú, keskeny, bevilágított hálószobát, melynek ablaka a kertre nyilott. Elviselhetetlennek tetszett előtte, hogy egy garni ba költözzék, de ehhez is hozzászokott. A garni a Hotel Vatican nevet hordta büszkén; kívül a folyondárokkal benőtt erkélyek-

